

Výstupní zpráva z koučování

Název zprávy

Takhle jsem si to nepředstavovala

Krátký úvod

Klientka Jana přišla na naše první setkání velmi nervózní a nejistá. Po našem představení a výzvě, aby popsala důvody, proč se přihlásila do koučování, chvíli mlčela, než začala velmi pomalu popisovat svou situaci. Klientka pracuje jako správkyň sítě a má na starosti údržbu všech počítačů ve škole. Svým vzděláním je technického zaměření. Pracovala řadu let mimo školství, práce v pedagogickém kolektivu byla pro ni nová. A v průběhu prvního roku se stalo zvykem, že učitelé ji činili zodpovědnou za všechny těžkosti, které měli s výpočetní technikou. Dokonce nastaly situace, kdy ji kolegové vyvolávali z hodiny, aby jim pomohla řešit jejich technické problémy s výpočetní technikou, které často byly způsobeny jejich neznalostí. Cítila se vykořisťovaná a velmi takovou situací trpěla. Nemohla pochopit, že kolegové neovládají dostatečně výpočetní techniku.

Cíle

Bylo zřejmé, že situace ji velmi vyčerpává a že je nutné ji řešit. Problém však nastal hned na začátku, kdy jsme se pokoušeli formulovat konkrétní cíle, kterým se budeme dále věnovat. Museli jsme tomuto problému věnovat několik našich setkání. Nakonec si klientka zformulovala tyto cíle:

- jak vymezit svou pozici ve škole a prosadit u kolegů jejich respektování;
- co mohu udělat pro to, aby se zvýšila kompetentnost učitelů v používání výpočetní techniky.

Dosahování cílů

Naše práce postupovala pomalu, po malých krůčcích. Dalo určitou práci, než se podařilo navázat „raport“ s koučem (navázání dobrého pracovního vztahu), než Jana byla ochotna se sama otevřít a popisovat svou situaci. Byla uzavřená a nerada odhalovala své nitro. Tuto uzavřenost bylo potřeba překonat. Posloužilo nám k tomu několik prvních sezení, kde jsem klientce nabídl sebezkušenostní dotazníky. Jejich rozbor a interpretace pomohla klientce získat určitou sebedůvěru a ochotu o svých stavech hovořit.

Pak jsme se teprve mohli zaměřit na naplňování cílů. Klientka se rozpovídala o své práci, o povinnostech, které z ní vyplývají. Postupně jsme tak formovali seznam jejich úkolů. Sama si uvědomila, že při nástupu do práce vlastně její pracovní náplň byla vymezena velmi rámcově a nedostatečně. Po sestavení pracovní náplně jsme mohli přistoupit k dalšímu kroku: oficiálnímu schválení vedením školy. Jana zpočátku chápala, že by bylo potřeba s vedením školy o její situaci hovořit, ale velmi se takového rozhovoru bála. Začali jsme pracovat na tom, aby si zvýšila sebevědomí a takový rozhovor zvládla. Poprosil jsem klientku, aby si představila ideální průběh takového rozhovoru. Na otázku „Co by jí pomohlo, aby takový rozhovor zvládla“ jsme hledali to, co by jí pomohlo. Vizualizovala si pomyslný rozhovor a popsala podrobně strategii, kterou použije. Následující setkání bylo pro nás velmi radostné. Rozhovor proběhl k úplné spokojenosti klientky. Podařilo se jí pojmenovat své těžkosti a navrhnout vedení školy řešení. Dokonce se jí dostalo pozitivní zpětné vazby. Vedení oceňovalo její zapojení do projektu, který škola realizuje. Bylo to pro ni velmi povzbuzující. Vedení slíbilo, že zveřejní její náplň práce, a tak budou i ostatní kolegové oficiálně informováni.

Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Strategie jejího chování vůči ostatním kolegům a hledání cest zvýšení jejich kompetentnosti byl druhý cíl, který jsme si vytkli. Analyzovali jsme, co by měla vlastně obsahovat učitelská kompetence ke zvládnutí IT. Jana si při tom uvědomila, že mnoho dovedností učitelé neměli možnost získat, protože nebyly obsaženy v žádném vzdělávání. Napadlo ji připravit projekt, zaměřený na rozvoj těchto kompetencí. Stanovila si cíle, které chtěla dosáhnout projektem, zformulovala si jednotlivé kroky. Jeden z nejdůležitějších byl získat pro takový projekt souhlas kolegů, protože si uvědomovala, že semináře, na které by učitelé nebyli připraveni, by byly kontraproduktivní. Proto se rozhodla zeptat se kolegů, co vlastně potřebují vědět a umět, aby mohli IT využívat ve své práci. Jejich odpovědi pak utřídila a připravila náplň plánovaných seminářů.

Hodnocení a doporučení

Bylo zajímavé, jak během našich setkání postupně docházelo u klientky ke změně: získávala jistotu a její chování, dříve převážně reaktivní, se postupně měnilo v proaktivní.

V posledním našem setkání jsme hodnotili, co se událo a jak klientka vnímala naši práci.

„Původně jsem si myslela, že mi poradíte, co mám dělat. Chápala jsem kouče spíše jako nějakého terapeuta. Už vím, že to je jinak. Nakonec jsem si na všechno přišla sama. Oceňuji, jak jste mně vlastně nenápadně vedl svými otázkami. Pomáhal jste mi odhalovat možná rizika mých kroků, a tak jsem se mohla dobře připravit na všechny eventuality a vyhnout se zádrhelům. Kdybych to měla dělat sama, bylo by to podstatně méně efektivní. Dovedu si představit, že bych v případě nějakých těžkostí vyhledala tuto službu i v případě, že by byla placená.“

Jan Zouhar, prosinec 2011